

Тілош В.А. ✓

Громадська організація
«Центр економічних досліджень та розвитку»

зб. тез

Збірник тез наукових робіт учасників
Всеукраїнської науково-практичної конференції

**РЕФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ КРАЇНИ
В КОНТЕКСТІ МІЖНАРОДНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА**

Одеса
2016

Матеріали друкуються в авторській редакції.

Редакція не завжди поділяє думку та погляди автора. Відповідальність за достовірність фактів, власних імен, географічних назв, цитат, цифр та інших відомостей несуть автори публікацій.

Відповідно до Закону України «Про авторське право і суміжні права», при використанні наукових ідей та матеріалів цього збірника, посилання на авторів і видання є обов'язковим.

Реформування економічної системи країни в контексті міжнародного співробітництва: збірник тез наукових робіт учасників Всеукраїнської науково-практичної конференції (м. Одеса, 22-23 липня 2016 р.) / ГО «Центр економічних досліджень та розвитку». – О. : ЦЕДР, 2016. – 140 с.

Реформирование экономической системы страны в контексте международного сотрудничества: сборник тезисов научных работ участников Всеукраинской научно-практической конференции (г. Одесса, 22-23 июля 2016 г.) / ОО «Центр экономических исследований и развития». – О. : ЦЭИР, 2016. – 140 с.

УДК 339.92(063)
ББК 65.58я43
Р 45

ЗМІСТ

СЕКЦІЯ 1. ЕКОНОМІЧНА ТЕОРІЯ ТА ІСТОРІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ДУМКИ

Гайдар А. О. ОСОБЕННОСТИ РЫНКА ТРУДА И ЗАНЯТОСТИ В УСЛОВИЯХ ГЛОБАЛИЗАЦИИ	7
Голубка М. М. АСПЕКТИ РОЗВИТКУ НАЦІОНАЛЬНОЇ ЕКОНОМІЧНОЇ ТА КОМЕРЦІЙНОЇ ОСВІТИ, ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ ЕКОНОМІЧНОГО ПРОСТОРУ В ЗАХІДНОМУ РЕГІОНІ УКРАЇНИ (ДРУГА ПОЛОВИНА ХІХ – ПОЧАТОК ХХ СТОЛІТТЯ); ПРОФЕСІЙНІ ЗНАННЯ.....	10
Карасик А. О. ПРОТИВОРЕЧИВОЕ ВЛИЯНИЕ ГЛОБАЛИЗАЦИИ НА СТРУКТУРУ ПОТРЕБНОСТЕЙ	13
Малько К. С. УМОВИ ЗАЛУЧЕННЯ ІНОЗЕМНОГО КАПІТАЛУ У ВІТЧИЗНЯНУ ЕКОНОМІКУ	16

СЕКЦІЯ 2. СВІТОВЕ ГОСПОДАРСТВО І МІЖНАРОДНІ ЕКОНОМІЧНІ ВІДНОСИНИ

Бугасько Н. М. ОСОБЛИВОСТІ ПРИПИНЕННЯ АНТИКОНКУРЕНТНОЇ ПРАКТИКИ НА ФАРМАЦЕВТИЧНИХ РИНКАХ	19
Бурлай Т. В. УСИЛЕНИЕ СОЦИАЛЬНОЙ СПРАВЕДЛИВОСТИ КАК БАЗОВОЕ ТРЕБОВАНИЕ К ФОРМИРОВАНИЮ СОВРЕМЕННОЙ ПОЛИТИКИ СОЦИАЛЬНОГО РАЗВИТИЯ ЕВРОСОЮЗА	22
Исмаил Б. ФАКТОРЫ РОСТА НЕАКЦИОНЕРНЫХ ОПЕРАЦИЙ ТНК	25
Пономаренко І. В. СУВЕРЕННІ ФОНДИ В СУЧАСНОМУ ГЛОБАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	27
Стребежева К. В. ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОЇ ТОРГІВЛІ.....	30

СЕКЦІЯ 3. ЕКОНОМІКА ТА УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНИМ ГОСПОДАРСТВОМ

Безп'ята І. В. ПІДВИЩЕННЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ЕФЕКТИВНОСТІ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА ЯК ВИХІДНА УМОВА ІНВЕСТИВАННЯ ПІДПРИЄМСТВ АГРАРНОГО СЕКТОРА.....	32
Белікова Н. В., Моисенко Ю. М. ОСОБЛИВОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ПІДТРИМКИ РОЗВИТКУ НАНОТЕХНОЛОГІЙ В УКРАЇНІ.....	35
Горіна Г. О. КУЛЬТУРНО-РОЗВАЖАЛЬНА СКЛАДОВА ІНФРАСТРУКТУРИ ТУРИЗМУ УКРАЇНИ	37

Михайленко С. В., Зубріліна В. В. ДОВГОСТРОКОВЕ БЮДЖЕТНЕ ПЛАНУВАННЯ – НЕОБХІДНА УМОВА РЕЗУЛЬТАТИВНОГО РЕГУЛЮВАННЯ ЕКОНОМІКИ КРАЇНИ.....	115
Садник О. М. ОПОДАТКУВАННЯ ДОХОДІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ В УКРАЇНІ.....	118
Сушко Н. І. РЕСТРАЦІЯ РОЗПОРЯДНИКІВ КОШТІВ В ОРГАНАХ КАЗНАЧЕЙСТВА: ПЕРШИЙ КРОК ДО ПРОЗОРОСТІ ТА ПІДЗВІТНОСТІ.....	120
Trofymenko M. Y. RECOMMENDATIONS IN ATTRACTING EXTRA BUDGETARY RESOURCES FOR THE DEVELOPMENT OF SOCIAL INFRASTRUCTURE SECTORS IN UKRAINE.....	123

СЕКЦІЯ 9. БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК, АНАЛІЗ ТА АУДИТ

Китайчук Т. Г., Густа Ю. В. ОСОБЛИВОСТІ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ ФІНАНСОВОГО ЛІЗИНГУ У ЛІЗИНГООДЕРЖУВАЧА.....	126
Пігош В. А. ПРАКТИЧНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ ОБ'ЄКТІВ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ.....	129
Полулях А. М. ПРО ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ АУТСОРСИНГУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ.....	131

СЕКЦІЯ 10. СТАТИСТИКА

Кобилінська Т. В. СТАТИСТИЧНЕ ОЦІНЮВАННЯ АГРАРНОГО РИНКУ В УКРАЇНІ.....	134
---	-----

4	Віднесено витрати на збільшення первісної вартості об'єкта фінансового лізингу	10	151
III. Витрати, у результаті яких планується відновлення первісних властивостей об'єкта фінансового лізингу			
1	Списання вартості матеріалів, використаних для ремонту, технічного обслуговування	23, 91, 92, 93, 94	20
2	Нараховано заробітну плату працівникам, які виконували роботи та соціальні нарахування	23, 91, 92, 93, 94	661,651
3	Інші витрати, пов'язані з ремонтом, технічним обслуговуванням об'єкта фінансового лізингу	23, 91, 92, 93, 94	631, 685.

ЛІТЕРАТУРА

1. Податковий кодекс – Податковий кодекс України від 02.12.2010 р. № 2755-VI.
2. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 7 «Основні засоби», затверджене наказом Мінфіну України від 27.04.2000 р. № 92.
3. Положення (стандарт) бухгалтерського обліку 14 «Оренда», затверджене наказом Мінфіну України від 28.07.2000 р. № 181.
4. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку основних засобів, затверджені наказом Мінфіну України від 30.09.2003 р. № 561.
5. Інструкція про застосування Плану рахунків бухгалтерського обліку активів, капіталу, зобов'язань і господарських операцій підприємств і організацій, затверджена наказом Мінфіну України від 30.11.99 р. № 291.

Пігош В. А.

кандидат економічних наук,
доцент кафедри обліку та оподаткування

*Мукачівський державний університет
м. Мукачево, Закарпатська область, Україна*

ПРАКТИЧНІ ПИТАННЯ ВИЗНАЧЕННЯ СПРАВЕДЛИВОЇ ВАРТОСТІ ОБ'ЄКТІВ ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВ

При визначенні справедливої вартості об'єкта основних засобів бюджетних установ саме в комісійному порядку установою не буде порушено вимог жодного нормативного документа. Головне, щоб визначена таким чином справедлива вартість відповідала її ознакам, наведеним у НП(С)БОДС 121, за якими справедлива вартість – це сума, за якою можна продати актив або оплатити зобов'язання за звичайних умов на певну дату [1].

Звичайні умови передбачають застосування постачальниками на вільних засадах цін на основні засоби, сформованих на певну дату, або на нові об'єкти основних засобів, або з урахуванням періоду їх фактичної експлуатації. Інформацію про такі ціни можна отримати з довідкових електронних та друкованих видань, звернень до постачальників та виробників тощо.

Зауважимо, що НП(С)БОДС 121 не вимагає документального підтвердження факту вибору таких цін. Однак, у протоколі визначення справедливої вартості того чи іншого об'єкта основних засобів, складеного комісією, доцільно вказати, на підставі чого чи за якою методикою було визначено таку вартість. Інших нормативних документів, які б містили вказівки

щодо порядку визначення справедливої вартості суб'єктами господарювання при проведенні переоцінки активів, не прийнято.

Іноді аналітики асоціюють категорію «справедлива вартість» із вартістю, визначеною за результатами незалежної професійної оцінки. Проте загальне законодавство не містить прямої норми, у якій би чітко зазначалося, що справедлива вартість визначається лише професійними оцінювачами. У зв'язку із цим немає підстав в обов'язковому порядку дотримуватися норми Закону від 12.07.01 р. № 2658-III «Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні», згідно з якою незалежна оцінка є обов'язковою при проведенні переоцінки основних фондів для цілей бухгалтерського обліку. Адже відповідно до преамбули до цього Закону його положення регулюють відносини у системі незалежної оцінки майна, яка жодним документом із справедливою вартістю не асоціюється. До того ж, норми НП(С)БОДС 121 не ґрунтуються на Законі № 2658 щодо оцінки майна [1; 4].

Виходячи із цього, у контролюючих органів не буде підстав для визнання некоректною визначену установою в комісійному порядку справедливу вартість, адже не існує документа, який при цьому міг бути порушений і на норму якого ревізори мають зробити посилання в акті ревізії (п. 35 Порядку проведення інспектування, затвердженого постановою КМУ від 20.04.06 р. № 550) [3].

При дослідженні цього питання прихильниками тотожності справедливої та незалежної оцінки розглядається як регламентуючий такий документ, як Національний стандарт № 1 «Загальні засади оцінки майна і майнових прав», затверджений постановою КМУ від 10.09.03 р. № 1440 [2].

Однак цей документ, хоча й містить тлумачення поняття Справедливої вартості (визначається на рівні ринкової, якщо таку можна визначити), виходячи з п. 1 Стандарту № 1 його норми є обов'язковими для суб'єктів оціночної діяльності та тих органів, що здійснюють рецензування звітів про оцінку, тобто бюджетних установ не стосуються і жодних обов'язків для них не встановлюють.

Отже, з огляду на положення Стандарту № 1 також не існує підстав для претензій з боку контролюючих органів до установи, яка комісійно визначила справедливу вартість. Якщо ж установа за наявності коштів прийме рішення щодо визначення справедливої вартості незалежними оцінювачами, то такі спеціалісти мають керуватися Стандартом № 1 [2].

Якщо ж ревізори не погодяться з наведеними вище доводами на користь легітимності визначення справедливої вартості основних засобів комісією установи, їх претензії обмежаться накладенням адмінштрафу за порушення правил бухгалтерського обліку, висновки про які можуть бути оскаржені в порядку і в строки, визначені Порядком № 550, з використанням наведених вище доводів [3].

Ні в якому разі тут не можна погоджуватися з висновком контролерів про заниження чи завищення в обліку вартості основних засобів, справедлива вартість яких, за суб'єктивною думкою ревізора, може бути більшою або меншою за визначену установою. Адже варіант вартості від ревізора не є орієнтиром для їх порівняння.

Таким чином, згідно з п. 3 розділу III НП(С)БОДС 121 переоцінка основних засобів проводиться за рішенням суб'єкта державного сектора. Це означає, що стандарт не встановлює для установ обов'язку проведення такої переоцінки, а тому остаточне рішення – за установою.

ЛІТЕРАТУРА

1. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 121 «Основні засоби»: наказ Міністерства фінансів України від 12.10.2010 р. № 1202 [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/z1017-10>
2. Про затвердження Національного стандарту № 1 «Загальні засади оцінки майна і майшових прав»: постанова КМУ від 10.09.2003 р. № 1440 [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://zakon5.rada.gov.ua/laws/show/1440-2003-%D0%BF>
3. Про затвердження Порядку проведення інспектування Державною фінансовою інспекцією, її територіальними органами: постанова КМУ від 20.04.2006 р. № 550 [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://zakon4.rada.gov.ua/laws/show/550-2006-%D0%BF>
4. Про оцінку майна, майнових прав та професійну оціночну діяльність в Україні: Закон України від 12.07.2001 р. № 2658-III. [Електронний ресурс]: – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/en/2658-14>

Полулях А. М.

аспірант кафедри бухгалтерського облік та аудиту

*Харківський державний університет харчування та торгівлі
м. Харків, Україна*

ПРО ЕФЕКТИВНІСТЬ ВИКОРИСТАННЯ АУТСОРСИНГУ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В ГОСПОДАРСЬКІЙ ДІЯЛЬНОСТІ ТОРГОВЕЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ

У сучасних умовах господарювання особлива увага приділяється бухгалтерському обліку фінансових результатів, які є одними з найважливіших складових діяльності торговельних підприємств. Кожний суб'єкт господарювання прагне отримувати прибуток від діяльності, що у свою чергу дає можливість поповнення державного бюджету. Можна стверджувати, що скорочення власних витрат – це один з головних способів заощадження. На сьогоднішній день перспективним інструментом оптимізації витрат підприємства є аутсорсинг. Такий вид послуг значно поширений не лише закордоном, а й в Україні, що зумовлено низкою переваг, якими володіє організація бізнесу з виведенням бухгалтерії на зовнішнє обслуговування. Аутсорсинг бухгалтерії стає популярним за рахунок широкого переліку послуг, що надаються іншими підприємствами.

Аутсорсинг бухгалтерії є окремою складовою аутсорсингу бізнес-процесів і одним із способів бухгалтерського забезпечення діяльності підприємства. Це процес передачі аутсорсеру (зовнішньому для компанії виконавцю) функцій із ведення та організації бухгалтерського обліку підприємства, складання й ведення його фінансової звітності. Підприємство укладає з аутсорсинговою фірмою договір про надання бухгалтерських послуг на умовах аутсорсингу, за певну плату, що зумовлює реорганізацію і оптимізацію підприємницької діяльності, а в окремих випадках тимчасове залучення персоналу [2]. На відміну від бухгалтерських послуг, що надаються зовнішніми виконавцями, бухгалтерський аутсорсинг є формою взаємодії, при якій зовнішня компанія включається в робочі бізнес-процеси компанії-замовника як цілісний функціональний підрозділ, залишаючись при цьому організаційно і юридично самостійним та передбачає стратегічний розвиток замовника на перспективу.